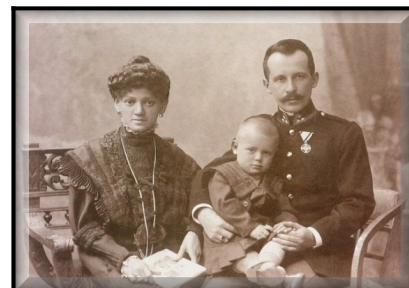

Dzieciństwo, młodość i kapłaństwo

Karol Józef Wojtyła urodził się w Wadowicach, jako drugi syn Karola Wojtyły seniora i Emilii z Kaczorowskich. Ochrzczony został dnia 20 czerwca 1920 roku. Rodzina Wojtyłów żyła skromnie. Jedynym źródłem utrzymania była pensja ojca - urzędnika w Powiatowej Komendzie Uzupelnień. Matka pracowała dorywczo, jako szwaczka. Edmund, brat Karola, po ukończeniu wadowickiego gimnazjum studiował medycynę w Krakowie.

W dzieciństwie Karola nazywano najczęściej zdrobnieniem imienia - **Lolek**. Był chłopcem bardzo utalentowanym i usportowionym. Regularnie grał w piłkę nożną oraz jeździł na nartach. Bardzo ważnym elementem życia Karola były wycieczki krajoznawcze, a także spacerunki po okolicy Wadowic. W większości wycieczek towarzyszył mu ojciec. Jego matka zmarła 13 kwietnia 1929 roku, w wieku 45 lat. Trzy lata później w 1932 zmarł na szkarlatynę w wieku 26 lat Edmund, brat Karola.

W roku 1930 Karol Wojtyła został przyjęty do Państwowego Gimnazjum Męskiego im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Nie miał żadnych problemów z nauką. Już w tym wieku, według tego, co mówili jego księża katecheci, wyróżniała go także ogromna wiara. Podczas nauki w gimnazjum Karol zainteresował się teatrem - występował w przedstawieniach Kółka Teatralnego stworzonego przez polonistów z gimnazjów: żeńskiego i męskiego.

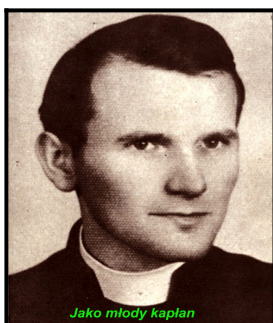

14 maja 1938 Karol Wojtyła zakończył naukę w gimnazjum otrzymując świadectwo maturalne z oceną celującą, która umożliwiała podjęcie studiów na większości uczelni bez egzaminów wstępnych. Karol Wojtyła wybrał studia polonistyczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia rozpoczął w październiku 1938 roku. W pierwszym roku studiów Karol przeprowadził się wraz z ojcem do rodzinnego domu matki przy ul. Tynieckiej w Krakowie. Okres od października 1938 do lutego 1941 roku to okres wytężonej nauki Karola na studiach, spotkań grupy literackiej, a także tworzenia własnej poezji. Dnia 18 lutego 1941 roku pod długiej chorobie zmarł ojciec Karola.

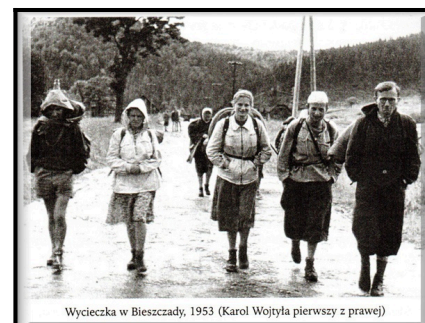
Wojna odebrała Karolowi możliwość kontynuowania studiów, po śmierci ojca zatrudnił się więc w zakładach chemicznych Solvay. W tym okresie Karol związał się też z organizacją podziemną "Unia", powiązaną ze środowiskiem katolickim, która starała się między innymi ochraniać zagrożonych Żydów. Na jesieni roku 1941 Karol wraz z przyjaciółmi założył Teatr Rapsodyczny, który swoje pierwsze przedstawienie wystawił 1 listopada 1941.

Rozstanie Wojtyły z teatrem nastąpiło nagle w roku 1943, gdy postanowił on studiować teologię i wstąpił do tajnego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Krakowie oraz rozpoczął w konspiracji studia na Wydziale Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W okresie od kwietnia 1945 do sierpnia 1946 roku Karol Wojtyła pracował na uczelni, jako asystent i prowadził seminaria z historii dogmatu.

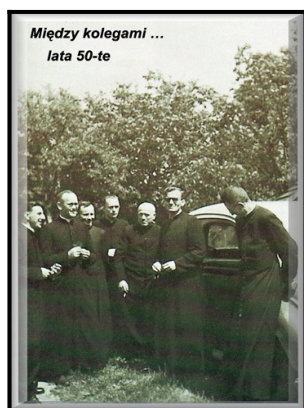
1 listopada 1946 roku kardynał Adam Stefan Sapięha wyświęcił Karola Wojtyłę na księdza, 2 listopada neoprezbiter odprawił Mszę św. prymicyjną w krypcie św. Leonarda na Wawelu.

15 listopada Karol Wojtyła wyjechał do Rzymu, aby kontynuować studia na uczelni Instituto Internazionale Angelicum (teraz Papieski Uniwersytet w Rzymie). W 1948 roku ukończył studia - jednak z powodu braku funduszy na wydanie pracy doktorskiej drukiem nie uzyskał tytułu doktora. Tytuł ten został mu przyznany dopiero w Polsce.

Wycieczka w Bieszczady, 1953 (Karol Wojtyła pierwszy z prawej)

Jan Paweł II Karol Wojtyła został skierowany do pracy na parafii Niegowić na okres 7 miesięcy. Od tej parafii rozpoczął się dla Wojtyły okres wycieczek i podróży z młodymi ludźmi po Polsce. Zawsze w wolnym czasie starał się być z młodzieżą wśród natury. W marcu 1949 roku Karol Wojtyła został przeniesiony na parafię św. Floriana w Krakowie. Tam też założył mieszany chór gregoriański. Nadal często wyprawiał się na wycieczki z młodzieżą, podczas których, aby zmylić ówczesną milicję, Wojtyła nie nosił sutanny i kazał nazywać się "Wujkiem".

Między kolegami ...
lata 50-te

Po śmierci w roku 1951 kardynała Sapięhy, Karol Wojtyła został skierowany na urlop w celu ukończenia pracy habilitacyjnej. W tym okresie dużo uwagi poświęcił także pracy publicystycznej. Dnia 12 grudnia 1953 jego praca Ocena możliwości oparcia etyki chrześcijańskiej na założeniach systemu Maxa Schelera została przyjęta jednogłośnie przez Radę Wydziału Teologicznego UJ, jednak Wojtyła nie uzyskał habilitacji z powodu odmowy Ministerstwa Oświaty.

Karol Wojtyła powrócił do przerwanych obowiązków. Wykładał m.in. w seminariach diecezji: krakowskiej, katowickiej i częstochowskiej (mieściły się one wszystkie w Krakowie) oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jego wykłady obejmowały głównie teologię moralną i etykę małżeńską.

